

Прокуратура України

ОФІС ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА

вул. Різницька, 13/15, м. Київ, 01011 факс: (044) 280-26-03

e-mail: office@gp.gov.ua, web: www.gp.gov.ua

Код ЄДРПОУ 00034051

№ _____ На № _____ від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

«12» листопада 2024 року

Прокурор у кримінальному провадженні – прокурор другого відділу Департаменту організації, процесуального керівництва досудовим розслідуванням та підтримання публічного обвинувачення у кримінальних провадженнях про злочини, вчинені у зв'язку із масовими протестами у 2013—2014 роках Офісу Генерального прокурора Дружинін Володимир Світозарович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42023000000000808 від 15.05.2023 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 2, ст. 111, ч. 3 ст. 109, ч. 2 ст. 110, ч. 2 ст. 161, ст. 436, ч. 3 ст. 436-2 КК України, та встановивши наявність підстав для повідомлення особі про зміну раніше повідомленої підозри у цьому кримінальному провадженні, відповідно до ст. ст. 42, 276 – 279 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Іщенко Ростиславу Володимировичу, 29 грудня 1965 року народження, уродженцю м. Київ, громадянину України, відомі адреси місць фактичного проживання та реєстрації за адресою: м. Київ, проспект Європейського союзу (попередній топонім - проспект Правди), буд. 8, кв. 30, відомі засоби зв'язку: +79169613044, roskin@ukr.net, rostislav.ishchenko@mail.ru

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

- ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001), а саме: державної зради, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України;

- ч. 2 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2113-IX від 03.03.2022), а саме: державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинене в умовах воєнного стану;

- ст. 436 КК України, а саме: публічні заклики до агресивної війни, виготовлення матеріалів із закликами до вчинення таких дій з метою їх розповсюдження та розповсюдження таких матеріалів;

- ч. 3 ст. 436-2 КК України, а саме: виготовлення, поширення матеріалів, у яких міститься виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, розпочатої у 2014 році, виправдовування, визнання правомірною, заперечення тимчасової окупації частини території України, а також глорифікація представників збройних формувань Російської Федерації, іррегулярних незаконних збройних формувань, з використанням засобів масової інформації, вчинені повторно.

Вказані кримінальні правопорушення Іщенко Р.В. вчинив за наступних обставин.

Так, 24.10.1945 набув чинності Статут ООН, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено дану організацію. До складу ООН входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН, усі Члени зазначеної організації утримуються у своїх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09.12.1981 про неприпустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21.12.1965, що містить Декларацію про

неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24.10.1970, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16.12.1970, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки та № 3314 (XXIX) від 14.12.1974, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплені обов'язки держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербування найманців або посилення таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у ст.ст. 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН № 3314 (XXIX) від 14.12.1974 серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- **вторгнення** або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, хоч би який тимчасовий характер вона не мала, що є результатом такого вторгнення або нападу або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або її частини;

- **бомбардування** збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- **блокада** портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські чи повітряні сили чи морські та повітряні флоти іншої держави;

- **застосування** збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з державою, що приймає, порушуючи умови, передбачені в угоді або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала у розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- **засилання** державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або **найманців**, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівнозначно наведеним вище актам, або її **значну участь у них**.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового або іншого характеру не можуть бути виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили або загрози силою, непорушності кордонів,

територіальної цілісності держав, мирного врегулювання суперечок та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництву у Європі від 01.08.1975, який був підписаний СРСР, правонаступником якого є Російська Федерація.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 (далі – Декларація) зазначено, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту та неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Відповідно до зазначеного документу, територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Відповідно до п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994 Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні свої зобов'язання згідно з принципами Заключного акту Наради з безпеки та співробітництву у Європі від 01.08.1975 поважати незалежність, суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою або її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що жодна їхня зброя ніколи не використовуватиметься проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до п.п. 3, 8 Меморандуму про підтримання миру та стабільності у Співдружності Незалежних Держав від 10.02.1995, укладеного між державами СНД, серед яких є Україна та Російська Федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів одна одної та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їх непорушність, а також вирішувати всі суперечки, що виникають з питань кордонів та територій, лише мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо вони виникнуть; не встановлювати із нею політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій та комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічну, фінансову, військову та іншу допомогу.

Відповідно до положень Статуту ООН та зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки та співробітництву в Європі, Україна та Російська Федерація 31.05.1997 уклали Договір про дружбу, співпрацю та партнерство між Україною та Російською Федерацією (ратифікований Законом України № 13/98-ВР від 14.01.1998 та Федеральним Законом Російської Федерації № 42-

ФЗ від 02.03.1999). Відповідно до ст. ст. 2-3 зазначеного Договору, Російська Федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів і зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, не застосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, дотримання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загально визнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису та карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований Російською Федерацією 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької та Луганської областей належить до території України.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною та незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою.

Згідно ст. 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати та змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народу і не може бути узурповане державою, її органами чи посадовими особами.

Згідно статті 6 Конституції України, державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову.

Відповідно до статті 17 Конституції України, оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на Збройні Сили України. Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом.

Стаття 69 Конституції України зазначає, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, не посягати на права та свободи, честь та гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статті 85 Конституції України, призначення всеукраїнського референдуму з питань, визначених статтею 73 Конституції, належить до повноважень Верховної Ради України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, АР Крим є невід'ємною складовою України та в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її ведення.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади РФ та службових осіб з числа керівництва ЗС РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, **виник злочинний умисел** на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які були розцінені представниками влади і ЗС РФ як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам РФ, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту РФ на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну **мету** співучасники з числа **представників влади** та ЗС РФ вирішили досягти шляхом розв'язання та ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців ЗС РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також **залучення до виконання злочинного плану** інших осіб, у тому числі **громадян України** та РФ, створення і фінансування не передбачених законом збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної цілісності України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного вище умислу, впродовж 2013 року на території РФ службові особи Генерального штабу Збройних Сил РФ (далі – ГШ ЗС РФ), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб ЗС РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний

план, яким передбачалося досягнення військово-політичних цілей РФ, які, **на думку співучасників**, були прямо пов'язані з необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України та супроводжуватись застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та **інформаційних заходів**, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

У подальшому, з грудня 2013 року до лютого 2014 року, для забезпечення схвалення та підтримки громадянами РФ і мешканцями південно-східних регіонів України та приховування злочинних діянь, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України та встановлення впливу і вагомості РФ на світовій арені, представники органів державної влади та ЗС РФ, на виконання спільного злочинного плану, організували із застосуванням залучених осіб-агентів операцій вигідного впливу та інтернет-сервісів, засобів масової інформації з метою розпалювання в Україні міжнародної та міжрегіональної ворожнечі, викривлення подій на Євромайдані, насадження ідеї про на хибність європейського вектора розвитку зовнішніх відносин України. При цьому, шляхом перекручування, постійного нав'язування хибного тлумачення та компонування інформації для зміни свідомості та ставлення громадян РФ і місцевих мешканців південно-східних регіонів України до дійсності та значення подій, які насправді відбувалися в Україні, представники опозиційних до тодішнього політичного режиму в Україні політичних сил та громадських рухів висвітлювалися як прихильники радикальних націоналістичних поглядів, що здійснюють «державний переворот в Україні», а учасники національно-визвольного руху середини ХХ століття (ОУН, УПА) – як пособники та послідовники фашизму, пропагувалася їх неповноцінність за ознаками ідеологічних чи політичних переконань шляхом здійснення інформаційно агресії.

Так, із грудня 2013 року за допомогою різних видів медіа-ресурсів РФ здійснювалось викривлення подій на Євромайдані, вказувалося на хибність європейського вектора розвитку зовнішніх відносин України. При цьому, шляхом перекручування, постійного нав'язування хибного тлумачення та компонування інформації для зміни свідомості та ставлення громадян РФ і місцевих мешканців південно-східних регіонів України до дійсності та значення подій, які насправді відбувалися в Україні, представники опозиційних до тодішнього політичного режиму в Україні політичних сил та громадських рухів висвітлювалися як прихильники радикальних націоналістичних поглядів, що здійснюють «державний переворот в Україні», а учасники національно-визвольного руху середини ХХ століття (ОУН, УПА) – як пособники та послідовники фашизму, пропагувалася їх неповноцінність за ознаками ідеологічних чи політичних переконань.

Одночасно, за допомогою засобів масової інформації здійснювалося спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних основ, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави Україна з європейським

вектором розвитку, підбурювання до міжетнічних конфліктів, розпалювання сепаратистських настроїв серед населення окремих регіонів України (АР Крим і м. Севастополя та південно-східних областей), провокування національних зіткнень, формування хибного образу частини українського населення як «націонал-фашистів», які мають інші духовні та моральні цінності та пропагують культ насильства та здійснюють переслідування, утиски російськомовного населення України та Автономної Республіки Крим.

Поряд з цим, діючи з прямим умислом, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, в порушення зазначених вище міжнародних нормативно-правових актів, у березні – квітні 2014 року в Луганській та Донецькій областях України розпочалася збройна агресія Російської Федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Луганської та Донецької областей та порушення територіальної цілісності України.

За поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, 07.04.2014 на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції.

Через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України 13.04.2014 виконуючий обов'язки Президента України Указом від 14.04.2014 № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабну антитерористичну операцію із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

Відповідно до Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу «Про визнання РФ державою-агресором», затвердженого Постановою Верховної Ради України від 27.01.2015 № 129-VIII, Верховною Радою України визнано Російську Федерацію державою-агресором (далі за текстом – РФ), що всебічно підтримує тероризм та блокує діяльність Ради Безпеки ООН, чим ставить під загрозу міжнародний мир і безпеку.

З огляду на викладене, між державами РФ та Україна з 20.02.2014 триває **збройний конфлікт міжнародного характеру.**

В наступному, 24.02.2022 о 04 год 30 хв за київським часом президент РФ, виступаючи на центральних телеканалах російського телебачення, оголосив про проведення на території України так званої «спеціальної воєнної операції» з метою нібито «демлітаризації та денацифікації України». Відразу після цього підрозділами збройних сил РФ, які діяли за наказом представників влади РФ і керівництва ЗС РФ, віроломно здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по

аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань, представниками ЗС РФ розпочато широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У період з 5 години 24.02.2022 та по теперішній час (включно) підрозділи ЗС та інших військових формувань РФ здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються невибірковим бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

У зв'язку з цим, Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» № 64/2022 від 24.02.2022 в Україні введено воєнний стан з 05 год 30 хв 24.02.2022 строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє по сьогоднішній день.

За вищевикладених обставин, усвідомлюючи вірогідність та в наступному спостерігаючи масштабну світову підтримку України лідерами і політичними діячами світових держав, а також прогнозованість аналогічної позиції відомих, у тому числі на весь світ, науковцями, акторами, співаками, музикантами, спортсменами, письменниками, блогерами, ведучими, бізнесменами та іншими публічними особами по відношенню до акту агресії РФ проти України, військово-політичне керівництво РФ, залучило до своєї злочинної діяльності публічних осіб, на яких покладалась роль надання допомоги діям керівництва РФ та його представників, у їх виправданні, створенні у громадян РФ та інших держав хибного уявлення про дійсний стан справ та переконання у законності дій керівництва РФ та в тому, що збройна інтервенція - це вимушена міра, яка направлена на захист російськомовного населення та жителів тимчасово окупованих територій України.

У подальшому, такі особи, діючи систематично та системно, протягом тривалого часу, шляхом узгодженого поетапного та цілеспрямованого маніпулятивного впливу на формування негативної суспільної думки відносно України як самостійної держави, її державних органів та населення, а також шляхом публічних закликів до агресивної війни, зміни меж території України та її державного кордону, необхідності захисту інтересів та безпеки РФ, російськомовного населення на території України, розпалювання національної міжрегіональної та міжнаціональної ворожнечі, здійснювали **агресивні операції вигідного** для представників влади та ЗС РФ **інформаційного впливу**, з метою формування у населення РФ бажання приймати участь у агресивній війні проти України та сприяти її веденню, надання допомоги у вчиненні підривної діяльності проти України та її територіальної цілісності, створення умов для ухилення від відповідальності за акт агресії та впливу на населення України та її Збройні Сили з метою досягнення бажаного результату у вигляді **дезорієнтації, віктимізації, дискредитація керівництва країни та ЗСУ, деморалізації суспільства, просування та закріплення необхідних (вигідних) державі-**

агресору ідей та її представникам (ідеологем).

В ході досудового розслідування встановлено, що громадянин України Іщенко Ростислав Володимирович, 29.12.1965 р.н., після складання присяги на вірність Українському народові, проходження служби на різних посадах Міністерства закордонних справ України, Кабінету Міністрів України, Верховної Ради України та в наступному з травня 2010 року будучи наділеним статусом радника Міністра освіти і науки України на громадських засадах, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань, досвіду та поінформованості, здобутих під час служби на посадах в органах державної влади України, для усвідомлення фактів ведення підривної діяльності РФ проти України на шкоду її суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, державній, інформаційній безпеці України, не пізніше 2011 року розпочав здійснення діяльності на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, державній та інформаційній безпеці, шляхом надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, а в наступному продовжив вчинення аналогічних дій в умовах воєнного стану.

З указаною метою, чітко усвідомлюючи всі кримінально-карані наслідки такого рішення та характер соціально-економічних наслідків вчинення злочинів проти основ національної безпеки та оборони України та бажаючи їх настання, діючи в порушення присяги, Конституції та Законів України, відповідно до власних ідеологічних та корисливих мотивів, Іщенко Р.В., який в силу громадських чи інших повноважень не наділений функцією підтримання будь-яких зв'язків з представниками органів державної влади на території РФ чи ведення інформаційної діяльності на медіа-ресурсах спрямованих на задоволення інформаційних потреб держави-агресора, шляхом використання номерів абонентів передплатеного зв'язку та інших невідновлених технічних засобів підключених до всевітньої мережі Інтернет, починаючи з 2011 року та по сьогоднішній час, таємно від оточуючих, здійснював інформаційну діяльність під легендою незалежного аналітика, публіциста та письменника українського походження під іменем «Ростислав Іщенко» та публікував текстові твори.

Вказану інформаційну діяльність, Іщенко Р.В. здійснював шляхом медійного впливу на поведінку та рішення невизначеної групи осіб-споживачів на території України та РФ, а зміст такої діяльності зосередив на створенні мовленнєвих творів, які мають сприяти створенню умов для фіксації схвального сприйняття в свідомості слухача **нарративів російської пропаганди**, які своїм змістом несуть загрозу національній безпеці України та починаючи з 2013 року використовувались вищим військово-політичним керівництвом РФ для тиску на представників державної влади в Україні з метою зміни її зовнішнього вектору розвитку, а починаючи з 2014 по сьогоднішній день - для виправдання окупації і анексії, шляхом застосування збройних формувань підконтрольних РФ на суверенних територіях України, а саме:

- заперечення ідентичності українського народу і життєздатності України як незалежної держави в межах визнаних територій, штучне її створення в радянські часи;

- русофобії, антиросійської позиції представників влади та наявність радикальної частини населення «українських нацистів»;
- недоцільності та фатальності євроінтеграційного курсу української влади для суспільства та економіки;
- дискредитацію учасників масових акцій протесту в 2013-2014 роках;
- ствердження про подію державного перевороту в Києві, захоплення влади радикалами;
- громадянської війни, конфлікту в Україні;
- наявність зовнішнього управління в Україні з метою послаблення РФ.

Реалізуючи свої протиправні дії, Іщенко Р.В., який в силу досвіду роботи у складі органів державної влади України володів знаннями про форми і методи одержання, поширення, зберігання інформації, в інформаційному просторі, закономірностями її впливу на суспільство і його певні групи в процесі задоволення інформаційних потреб, розраховував, що обрана ним тематика інформаційної діяльності не тільки створить умови бажаного для нього розвитку подій за сценарієм припинення існування суверенної та незалежної держави Україна, а і дозволить йому в майбутньому поширити свій вплив як медійного агента пропаганди на території РФ.

Так, реалізуючи вищевказані протиправні дії, Іщенко Р.В. діючи умисно, з вищевикладених мотивів, із залученням невстановлених осіб, не пізніше 2011 року, розпочав надавати допомогу та забезпечував умови для проведення підривної діяльності РФ проти України у вигляді публікації медіа-продуктів інформаційної діяльності, тобто здійснював одержання, поширення та зберігання інформації, у загальнодоступній мережі Інтернет, зокрема шляхом систематичного маніпулятивного висвітлення суспільно значущої інформації вищевказаного спрямування на веб-сайті <http://alternatio.org>, зокрема у публікаціях під [назвами – мовою оригіналу]:

від 12.12.2011 під назвою: [Ростислав Іщенко. Желания и возможности], кількість переглядів: 14 001 (станом на 04.10.2024);

від 26.12.2011 під назвою: [Ростислав Іщенко. Ищущий обрящет] кількість переглядів: 12 169 (станом на 04.10.2024);

від 24.04.2012 під назвою: [Ростислав Іщенко. Псы и национальный вопрос], кількість переглядів: 15 591 (станом на 04.10.2024);

від 06.03.2015 під назвою: [Ростислав Іщенко. С треском провалившееся государство], кількість переглядів: 19 164 (станом на 04.10.2024) та інших текстових публікацій, результати впливу на суспільство і свідомість громадян від яких реалізовано під час окупації та анексії території Автономної Республіки Крим в лютому-березні 2014 року та в зв'язку з початком широкомасштабного вторгнення на територію України після 24.02.2022.

Поряд з цим, після отримання Іщенко Р.В. в лютому 2014 року інформації про загрозу його викриття у вчиненні вищевказаних дій, діючи умисно, та усвідомлюючи початок збройного конфлікту, 20.02.2014 здійснив перетин державного кордону України у напрямку виїзду на територію держави-агресора, де продовжив вчинення умисних дій, спрямованих на надання допомоги РФ у веденні підривної діяльності проти України у вищевказаний спосіб.

Зокрема, продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, Іщенко Р.В. діючи умисно, з вищевикладених мотивів, із залученням невстановлених осіб, не пізніше 2014 року систематично надавав допомогу та забезпечував умови для проведення підривної діяльності РФ проти України у вигляді публікації продуктів інформаційної діяльності (одержання, поширення та зберігання інформації) у загальнодоступній мережі Інтернет, зокрема шляхом систематичного висвітлення інформації вищевказаного спрямування на веб-сайті <http://alternatio.org> з використанням облікового запису «Ростислав Іщенко» та популярного відеохостингу «YouTube», зокрема, з використанням облікового запису «Ростислав Іщенко» та інших каналів публікував текстові, аудіо-візуальні твори з інформацією про суб'єктивну оцінку фактичних та непідтверджених подій, маніпулятивні виклади історичних фактів та викривлених причинно-наслідкових зв'язків, які сприяли створенню умов для фіксації схвального сприйняття в свідомості слухача **наративів російської пропаганди**, які в умовах збройного конфлікту доповнив наративом «невідворотності поразки ЗСУ», а своїм змістом несуть загрозу національній безпеці України, зокрема, у публікаціях під [назвами – мовою оригіналу]:

1) <https://www.youtube.com/watch?v=VLsgLOB7U-Q> – [Ростислав Іщенко К осени ополчение подойдет к Днепру], кількість переглядів: 82 648, опубліковано 28.07.2014;

2) https://www.youtube.com/watch?v=Mn2Nt_i6XuA - [Ростислав Іщенко. Выступление на круглом столе в Харькове. 12 февраля 2014 года.], кількість переглядів: 19 234, опубліковано 15.04.2016.

Таким чином, Іщенко Ростислав Володимирович обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001), а саме: державної зради, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України.

Так, продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу громадянин України Іщенко Р.В., починаючи з 24.02.2022, діючи в умовах воєнного стану, умисно продовжив надання допомоги у веденні підривної діяльності РФ проти України, перебуваючи у невстановленому досудовим розслідування місці, за допомогою невстановленого досудовим розслідуванням обладнанням, під'єднаного до мережі Інтернет із залученням невстановлених осіб, на популярному відеохостингу «YouTube», розуміючи алгоритми роботи вказаної платформи, зокрема, з використанням облікового запису «Ростислав Іщенко» отримав доступ до функціоналу публікації відеоматеріалів за посиланням: <https://www.youtube.com/@РостиславИщенко-л2т> та шляхом систематичного висвітлення інформації вищевказаного спрямування на веб-сайті <http://alternatio.org> з використанням облікового запису «Ростислав Іщенко» в період з 24.02.2022 по 02.10.2024 року опублікував на загальнодоступній сторінці для інших користувачів мережі Інтернет аудіовізуальні та текстові твори

з нижченаведеними назвами, з інформацією про суб'єктивну оцінку фактичних та непідтверджених подій, маніпулятивні виклади історичних фактів та викривленні причинно-наслідкових зв'язків, які сприяли створенню умов для фіксації схвального сприйняття в свідомості слухача **нарративів російської пропаганди**, а своїм змістом завдають шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, інформаційній безпеці України, в результаті чого такі твори стали загальнодоступними за електронними посиланнями [назва твору – мовою оригіналу]:

- 1) <https://www.youtube.com/watch?v=ljhbHrUMxW8> – [Ростислав Ищенко Почему ЭТО НЕ ПРОЧИСТИТ мозги украинцам 11.04.2024], кількість переглядів: 13 710, опубліковано 11.04.2024;
- 2) <https://www.youtube.com/watch?v=ljhbHrUMxW8> – [Что делают с украинской мовой и украинством? Ростислав Ищенко], кількість переглядів: 1 947, опубліковано 12.08.2022;
- 3) <https://www.youtube.com/watch?v=1R8i365N5uc> – [Ростислав Ищенко в программе "День Z" с Валерием Жуком. 12.09.2022], кількість переглядів: 1 342, опубліковано 13.09.2022;
- 4) <https://www.youtube.com/watch?v=ifEFUHqehjE> – [Ростислав Ищенко в программе «Формула смысла». 30.09.2022], кількість переглядів: 2 431, опубліковано 26.10.2022;
- 5) <https://www.youtube.com/watch?v=ApQ2SAbLkno> - [Ростислав Ищенко. Почему Крым наш. 21.09.2022], кількість переглядів: 13 557, опубліковано 27.10.2022;
- 6) текстова публікація від 02.03.2022 під назвою: [Ростислав Ищенко. «Партизаны, ау...!»], кількість переглядів: 9 880 (станом на 04.10.2024);
- 7) текстова публікація від 16.09.2023 під назвою: [Ростислав Ищенко. Победить гражданскую войну], кількість переглядів: 14 390 (станом на 04.10.2024);
- 8) текстова публікація від 22.06.2024 під назвою: [Ростислав Ищенко. Правда и её варианты], кількість переглядів: 16 689 (станом на 04.10.2024).

Внаслідок таких протиправних дій, в результаті надання Іщенко Р.В. допомоги іноземній державі, іноземній організації, їх представникам в проведенні підривної діяльності проти України, **заподіяно шкоду національній безпеці України, зокрема її суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, державній та інформаційній безпеці України.**

Таким чином, Іщенко Ростислав Володимирович обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2113-ІХ від 03.03.2022), а саме: **державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинене в умовах воєнного стану.**

Крім цього, починаючи щонайменше з лютого 2014 року, громадянин України Іщенко Ростислав Володимирович, 29.12.1965 р.н., в **сукупності з початком** здійснення діяльності на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, державній та інформаційній безпеці, шляхом надання іноземній державі та їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, **приєднався до реалізації інформаційної складової вищеприписаного плану збройної агресії проти України** та здійснював одержання, поширення та зберігання інформації, у загальнодоступній мережі Інтернет, шляхом їх публікацій під іменем [Ростислав Іщенко] на веб-сайті <http://alternatio.org> та веб-платформі популярного відеохостингу «YouTube» з використанням облікового запису «Ростислав Іщенко», зокрема, шляхом здійснення комунікативної діяльності, а саме систематичної та системної умисної публікації та поширенні текстових та відеоматеріалів власних виступів та інтерв'ю за різновидом публіцистичного інтернет-дискурсу, що охоплюють значну кількість адресатів, сприяють формуванню у суспільній свідомості політичної, мовної, економічної та історичної картини світу, зміст яких спрямований на шкоду **інформаційній безпеці України та завдає шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній, інформаційній безпеці України**, а в умовах військово-політичної та суспільно-політичної ситуації, яка склалася в Україні на період їх розповсюдження, є по суті **спеціальною інформаційною операцією – акціями вигідного інформаційно-психологічного впливу та формою підривної діяльності (яка шляхом пропаганди, провокації, застосування маніпулятивних технологій завдає шкоду) проти держави Україна.**

З метою виконання власної ролі у вищевказаному злочинному плані представників влади та ЗС РФ, громадянин України Іщенко Р.В. здійснював вищевказану інформаційну діяльність для досягнення власних ідеологічних та корисливих мотивів, спрямував її на надання допомоги в підривній діяльності проти України, зокрема, у формі втручання у внутрішню політику України шляхом інформаційної експансії з метою просування вигідних РФ або її представникам цінностей, ідеологічних установок та ідеологем.

Так, продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, не пізніше 24.02.2022, діючи в умовах воєнного стану, умисно, перебуваючи у невстановленому досудовим розслідування місці, за допомогою невстановленого досудовим розслідуванням обладнанням, під'єданого до мережі Інтернет із залученням невстановлених осіб, на популярному відеохостингу «YouTube», розуміючи алгоритми роботи вказаної платформи, з використанням облікового запису «Ростислав Іщенко» отримав доступ до функціоналу публікації відеоматеріалів за посиланням: <https://www.youtube.com/@РостиславІщенко-л2т> та в період з 24.02.2022 по 02.10.2024 року опублікував на загальнодоступній сторінці для інших користувачів мережі Інтернет аудіовізуальні твори з нижченаведеними назвами, зміст яких спрямований:

- проти суб'єктів, які приймають рішення (керівництво держави);
 - політичну дестабілізацію в суспільстві;
 - на виправдовування держави-агресора шляхом представлення збройної агресії Російської Федерації проти України як визвольної від нацистів/офіційних нацистів, укропатріотів війни, ;
 - на суспільно-політичну дестабілізацію у державі; деморалізацію армії, формування інформаційних передумов соціального вибуху в Україні шляхом інформаційно-психологічного маніпулятивного впливу на свідомість окремих груп населення України та Російської Федерації;
 - на активне впровадження в свідомості населення України ідеї неправильності теперішнього зовнішнього та внутрішнього політичного курсу України, діяльності чинної влади України, підбурювання населення до непокорної діючій владі шляхом викривленого висвітлювання фактів та подій;
 - на підрив морального духу населення та армії України, внесення розбрату між армією і народом, його дезінформування;
 - на надання допомоги або сприяння військово-політичному керівництву РФ, організаціям РФ або їхнім представникам у проведенні підривної діяльності на шкоду державній безпеці, суверенітету та територіальній цілісності України, що створюють загрозу національним інтересам і безпеці держави в інформаційній сфері;
 - на масову свідомість з метою формування хибних ідеологем, вигідних існуючому уряду Російської Федерації;
 - міститься інформація щодо визнання правомірною, а саме – такою, що спирається на право, здійснення збройної агресії проти України;
 - міститься інформація щодо глорифікації, а саме – прославлення, славлення, звеличення учасників збройної агресії РФ проти держави Україна;
 - міститься інформація щодо необхідності знищення частини населення України, посягання на територіальну цілісність України, в результаті чого такі твори стали загальнодоступними за електронними посиланнями [назва твору – мовою оригіналу]:
- 1) <https://www.youtube.com/watch?v=ljhbHrUMxW8> – [Ростислав Ищенко Почему ЭТО НЕ ПРОЧИСТИТ мозги украинцам 11.04.2024], кількість переглядів: 13 710, опубліковано 11.04.2024;
 - 2) <https://www.youtube.com/watch?v=ljhbHrUMxW8> – [Что делать с украинской мовой и украинством? Ростислав Ищенко], кількість переглядів: 1 947, опубліковано 12.08.2022;
 - 3) <https://www.youtube.com/watch?v=lR8i365N5uc> – [Ростислав Ищенко в программе "День Z" с Валерием Жуком. 12.09.2022], кількість переглядів: 1 342, опубліковано 13.09.2022;
 - 4) <https://www.youtube.com/watch?v=ifEFUHqehjE> – [Ростислав Ищенко в программе «Формула смысла». 30.09.2022], кількість переглядів: 2 431, опубліковано 26.10.2022;

- 5) <https://www.youtube.com/watch?v=ApQ2SAbLkno> - [Ростислав Ищенко. Почему Крым наш. 21.09.2022], кількість переглядів: 13 557, опубліковано 27.10.2022.
- 6) <https://www.youtube.com/watch?v=VLsgLOB7U-Q> - [Ростислав Ищенко К осени ополчение подойдет к Днепру], кількість переглядів: 82 648, опубліковано 28.07.2014;
- 7) https://www.youtube.com/watch?v=Mn2Nt_i6XuA - [Ростислав Ищенко. Выступление на круглом столе в Харькове. 12 февраля 2014 года.], кількість переглядів: 19 234, опубліковано 15.04.2016.

Станом на теперішній час Іщенко Р.В. в якості журналіста, письменника, публіциста, аналітика, здійснює злочинну діяльність, що має на меті підтримати злочинні дії держави-агресора проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, основ національної безпеки України, у т.ч. шляхом інформаційної діяльності та поширення її результатів, як серед необмеженого кола осіб, що в сукупності здійснили **461 397 переглядів** 141 матеріалу на авторському каналі Іщенко Р.В., так і в середовищі **4,99 тис. користувачів-підписників** веб-платформи популярного відеохостингу «YouTube» з використанням облікового запису (каналу) «Ростислав Ищенко», забезпечує публічну демонстрації своєї підтримки дій держави-агресора, анексії на окупованих територіях України в ефірах інших інтернет-ЗМІ.

Так, громадянин України Іщенко Р.В. перебуваючи у невстановленому місці на території РФ, у невстановлений час та місці, із залученням невстановлених осіб, **виготовив** аудіо-візуальні продукти (відеозаписи), які є проявом свідомої інформаційної діяльності Іщенко Р.В. та являються його акцією інформаційно-психологічного впливу та формою надання допомоги РФ у веденні підривної діяльності проти держави Україна, містять його суб'єктивну оцінку фактичних та непідтверджених подій, умисні маніпулятивні викладення історичних фактів та викривленні причинно-наслідкові зв'язки, для маніпулювання свідомістю аудиторії.

У подальшому, Іщенко Р.В. в період з 15.03.2022 по 04.10.2024 на популярному відеохостингу «YouTube», з використанням облікового запису «Ростислав Ищенко», на загальнодоступній сторінці для інших користувачів мережі Інтернет, здійснив **поширення** зазначених (аудіо-візуальних продуктів) відеозаписів опублікувавши їх за електронними посиланнями [назва твору – мовою оригіналу]:

- 1) <https://www.youtube.com/watch?v=ljhbHrUMxW8> – [Что делать с украинской мовой и украинством? Ростислав Ищенко], кількість переглядів: 1 947, опубліковано 12.08.2022.
- 2) <https://www.youtube.com/watch?v=1R8i365N5uc> – [Ростислав Ищенко в программе "День Z" с Валерием Жуком. 12.09.2022], кількість переглядів: 1 342, опубліковано 13.09.2022;

3) <https://www.youtube.com/watch?v=ifEFUHqchjE> – [Ростислав Ищенко в программе «Формула смысла». 30.09.2022], кількість переглядів: 2 431, опубліковано 26.10.2022.

Зміст зазначених матеріалів виступів (інтерв'ю) Іщенко Р.В. в сукупності з іншими матеріалами опублікованими ним у період вчинення інкримінованих злочинів, поряд із зазначеними вище маніпулятивними технологіями, містять комунікативну настанову та спонування до вчинення агресивних завойовницьких дій відносно суверенних територій України, задля обґрунтування необхідності досягнення головної мети РФ у сфері міжнародних правовідносин з Україною та створення умов для подолання збройного опору Сил безпеки і оборони України.

У цих відеозаписах Іщенко Р.В. здійснює публічні звернення для формування суспільної думки на користь позиції (пропаганда) про невідворотність та необхідність використання будь-яких засобів збройної боротьби під час бойових дій між збройними формуваннями РФ та України (агресивної війни), з метою вирішення міждержавного конфлікту, тобто пропаганду агресивної війни.

Таким чином, Іщенко Р.В. обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ст. 436 КК України, а саме: публічні заклики до агресивної війни, виготовлення матеріалів із закликами до вчинення таких дій з метою їх розповсюдження та розповсюдження таких матеріалів.

Крім цього, громадянин України Іщенко Р.В., перебуваючи у невстановленому місці на території РФ, у невстановлений час **виготовив** аудіо-візуальні продукти (відеозаписи), які є проявом свідомої інформаційної діяльності Іщенко Р.В. та являються його акцією інформаційно-психологічного впливу та формою надання допомоги РФ у веденні підривної діяльності проти держави Україна, містять його суб'єктивну оцінку фактичних та непідтверджених подій, умисні маніпулятивні викладення історичних фактів та викривленні причинно-наслідкові зв'язки, для маніпулювання свідомістю аудиторії.

У подальшому, Іщенко Р.В. у період з 15.03.2022 по 04.10.2024 на популярному відеохостингу «YouTube», з використанням облікового запису «Ростислав Ищенко», на загальнодоступній сторінці для інших користувачів мережі Інтернет здійснив **поширення** зазначених (аудіо-візуальних продуктів) відеозаписів опублікувавши їх за електронними посиланнями [назва твору – мовою оригіналу]:

<https://www.youtube.com/watch?v=1R8i365N5uc> – [Ростислав Ищенко в программе "День Z" с Валерием Жуком. 12.09.2022], кількість переглядів: 1 342, опубліковано 13.09.2022.

У цих відеозаписах Іщенко Р.В. виправдовує та визнає правомірною збройну агресію РФ проти України, виправдовує та визнає правомірною тимчасову окупацію частини території України, а також здійснює глорифікацію

представників збройних формувань РФ, іррегулярних незаконних збройних формувань.

Таким чином, Іщенко Р.В. обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 436-2 КК України, а саме: виготовлення, поширення матеріалів, у яких міститься виправдовування, визнання правомірною, збройної агресії Російської Федерації проти України, розпочатої у 2014 році, виправдовування, визнання правомірною тимчасової окупації частини території України, а також глорифікація представників збройних формувань Російської Федерації, з використанням засобів масової інформації, вчинені повторно.

Прокурор групи прокурорів у кримінальному провадженні –
прокурор другого відділу процесуального керівництва
Департаменту організації, процесуального керівництва
досудовим розслідуванням та підтримання публічного
обвинувачення у кримінальних провадженнях
про злочини, вчинені у зв'язку із масовими
протестами у 2013-2014 роках,
Офісу Генерального прокурора Володимир ДРУЖИНІН
« 12 » листопада 2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____ / _____ /
(прізвище, ім'я, по батькові) (підпис)

« _____ » год. « _____ » хвилин « _____ » _____ 2023 року

Підозрюваному Іщенко Р.В. у відповідності до вимог статей 20, 42, 276, 277 Кримінального процесуального кодексу України повідомлено та роз'яснено права підозрюваного, передбачені наступними нормами чинного законодавства України.

КОНВЕНЦІЯ про захист прав людини і основоположних свобод

Стаття 6 Право на справедливий суд

1. Кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення. Судове рішення проголошується публічно, але преса і публіка можуть бути не допущені в зал засідань протягом усього судового розгляду або його частини в інтересах моралі, громадського порядку чи національної безпеки в демократичному суспільстві, якщо того вимагають інтереси неповнолітніх або захист приватного життя сторін, або - тією мірою, що визнана судом суворо необхідною, - коли за особливих обставин публічність розгляду може зашкодити інтересам правосуддя.

2. Кожен, кого обвинувачено у вчиненні кримінального правопорушення, вважається невинуватим доти, доки його вину не буде доведено в законному порядку.

3. Кожний обвинувачений у вчиненні кримінального правопорушення має щонайменше такі права:

а) бути негайно і детально поінформованим зрозумілою для нього мовою про характер і причини обвинувачення, висунутого проти нього;

б) мати час і можливість, необхідні для підготовки свого захисту;

в) захищати себе особисто чи використовувати юридичну допомогу захисника, вибраного на власний розсуд, або - за браком достатніх коштів для оплати юридичної допомоги захисника - одержувати таку допомогу безоплатно, коли цього вимагають інтереси правосуддя;

г) допитувати свідків обвинувачення або вимагати, щоб їх допитали, а також вимагати виклику й допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

е) якщо він не розуміє мови, яка використовується в суді, або не розмовляє нею, - одержувати безоплатну допомогу перекладача.

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню.

Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його перепинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правничою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожному гарантується право звернутись із конституційною скаргою до Конституційного Суду України з підстав, установлених цією Конституцією, та у порядку, визначеному законом.

Кожен має право після використання всіх національних засобів юридичного захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

ПОЛОЖЕННЯ

про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Затриманим роз'яснюються їх права та обов'язки.

ЗАКОН УКРАЇНИ Про попереднє ув'язнення

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту) особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника;

знайомитися з правилами тримання під вартою;

на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;

одержувати передачі або посилки та грошові перекази і передачі;

купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;

користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінального провадження;

користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;

на душпастирську опіку, що здійснюється священнослужителями (капеланами);

відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їх віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;

на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;

звертатись із скаргами, заявами та листами до Європейського суду з прав людини, а також інших відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, до уповноважених осіб таких міжнародних організацій, державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 35 років) мають право на

отримування психолого-педагогічної допомоги від спеціалістів центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням або в разі прийняття рішення про тимчасову видачу іншій державі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Кримінально-виконавчим кодексом України для рівня безпеки виправної колонії, призначеного їм центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, Міністерством оборони України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

додержувати порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;

дотримувати санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;

бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою; не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;

бережливо ставитися до інвентаря, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й

тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та цим Кодексом випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

**Прокурор другого відділу
процесуального керівництва
Департаменту організації, процесуального
керівництва досудовим розслідуванням
та підтримання публічного обвинувачення
у кримінальних провадженнях про злочини,
вчиненні у зв'язку із масовими
протестами у 2013-2014 роках,
Офісу Генерального прокурора**
«12» листопада 2024 року

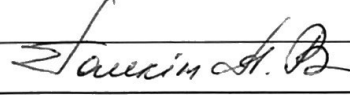
 Володимир ДРУЖИНИН

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

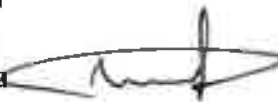
Підозрюваний Іщенко Р.В. _____

«16» год. «08» хв. «12» 11 2024 року

Захисник _____

Повідомлення про підозру здійснив,
письмове повідомлення про підозру вручив,
права повідомив і роз'яснив та вручив пам'ятку
про процесуальні права підозрюваного:

**Прокурор другого відділу
процесуального керівництва
Департаменту організації, процесуального
керівництва досудовим розслідуванням
та підтримання публічного обвинувачення
у кримінальних провадженнях про злочини,
вчиненні у зв'язку із масовими
протестами у 2013-2014 роках,
Офісу Генерального прокурора** **Володимир ДРУЖИНІН**